

Poniedziałek 12 Stycznia

07:00 + Kazimierz Perlinski w r. śm

Wtorek 13 Stycznia

07:00 + Zygmunt Stolarski

Środa 14 Stycznia

07:00 /zbiorowa za zmarłych/

+ rodzice Baran i Dettlaff,
dziadkowie z obojga stron

+ Felkner: Jadwiga w r. śm. i
Aleksander

+ Marcin w r. śm. i Edmund

+ Brygida Mach w r. śm.

+ Piotr Poćwiardowski

+

+

Czwartek 15 Stycznia

07:00 + Eugeniusz Doering w r.
śm., z rodzin Doering i Ceynowa

Piątek 16 Stycznia

07:00 + Fiszer: Elżbieta, Monika,
Grzegorz

Sobota 17 Stycznia

św. Antoniego opata

18:00 - Dzięczynna w r. ślubu z
prośbą o Boże błogosławieństwo

Niedziela 18 Stycznia

II zwykła

08:00 + Bolda: Irena i Jan

10:30 + Józef Lessnau

16:00 + Józef Hincka w dniu ur., z
rodzin: Hincka i Guz

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO, TEL. 602 574 613 WWW.PARAFIA.CHLAPOWO.PL

Numer parafii konta 58 8349 0002 0030 2696 2000 0010

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

Święto Chrztu Pańskiego 11 stycznia 2026 r.

1. W dzisiejsze Święto Chrztu Pańskiego, kończące w liturgii okres Bożego Narodzenia, ogarniamy szczególną modlitwą naszych szafarzy sakramentu chrztu, rodziców i chrzestnych – tych wszystkich, którzy przekazali nam wiarę, a także tych którzy w minionym roku zostali ochrzczeni w naszej wspólnotcie.
2. Dziś po Mszy św. o 10.30. w salce na plebanii spotkanie opłatkowe ministrantów i lektorek.
3. W tym tygodniu w sobotę przypada wspomnienie św. Antoniego Opatu i jednocześnie będziemy obchodzić XXIX Dzień Judaizmu w Kościele katolickim w Polsce. Centralne obchody tego Dnia odbędą się 15 stycznia w Płocku. Tematem Dnia Judaizmu będą słowa zaczerpnięte z Księgi Rut: Lud Boga: „Twój lud, będzie moim ludem, a Twój Bóg – moim Bogiem” (Rt 1,16). O godz. 10.00, w Muzeum Żydów Mazowieckich odbędzie się upamiętnienie ofiar Zagłady oraz wszystkich dawnych żydowskich mieszkańców Płocka, a o godz. 15.00, w Katedrze Płockiej, odbędzie się nabożeństwo Słowa Bożego z udziałem rabina Boaza Pasha i kard. Grzegorza Rysia. Motywem przewodnim nabożeństwa będzie kwestia znaczenia Ludu Boga w judaizmie i w chrześcijaństwie. Czytania biblijne ze Starego i Nowego Testamentu (Rut 1,15-18.22, Iz 56,1-8, Łk 19, 1-10) zostaną opatrzone komentarzami żydowskim oraz chrześcijańskim.
4. Biuro parafialne w tym tygodniu czynne w poniedziałek i środę bezpośrednio po rannej Mszy św.
5. Dziękuję wszystkim, którzy włączyli się w rodzinne kolędowanie.
6. U ministrantów do nabycia za dobrowolną ofiarą biuletyn parafialny i Gość Niedzielny.
7. Trwa kolęda, czyli wizyta duszpasterska. Program kolęd umieszczony jest na stronie internetowej parafii i w gablotce. Na kolędę dzieci i młodzież przygotowują indeks katechizacji. Obecność wszystkich domowników na kolędzie jest wyrazem nie tylko szacunku dla kapłana, ale także więzi i przynależności do wspólnoty parafialnej. Jeśli w domu jest grypa czy inna choroba zaraźliwa drogą kropelkową proszę o przełożenie terminu kolędy na termin dodatkowy.
8. Po błogosławieństwie zapraszam do adoracji przy żłóbku. Dziękuję za ofiary złożone przy okazji nawiedzenia przeznaczone na utrzymanie Bazyliki Narodzenia Pańskiego w Betlejem i innych miejsc świętych w Ziemi Świętej.
9. Bóg zapłać za kolektę budowlaną i ofiary składane na sprzątanie kościoła.

Ks. proboszcz Sławomir Skoblik

Na koniec prosimy Nowonarodzonego Zbawiciela, by nam błogosławił i umocnił w wypełnianiu przyrzeczeń chrzcielnych.

Orędzie papieskie na światowy Dzień Pokoju, „*Pokój z tobą!*”

Kiedy traktujemy pokój jako odległy ideał, w końcu nie uznajemy za skandaliczne, że można mu zaprzeczyć, a nawet prowadzić wojnę, żeby go osiągnąć. Wydaje się, że brakuje właściwych idei, wyważonych słów, umiejętności powiedzenia, że pokój jest blisko. Jeśli pokój nie jest rzeczywistością, której doświadczamy i którą należy chronić i pielęgnować, to w życiu domowym i publicznym rozprzestrzenia się agresja. W relacjach między obywatelami a rządzącymi dochodzi do sytuacji, w której za winę uznaje się fakt, iż nie przygotowuje się dostatecznie do wojny, do reagowania na ataki, do odpowiadania na przemoc. Wykraczając znacznie poza zasadę uprawnionej obrony, na płaszczyźnie politycznej taka logika konfrontacyjna jest najbardziej aktualnym czynnikiem w globalnej destabilizacji, która z każdym dniem nabiera większej dramatyczności i nieprzewidywalności. Nieprzypadkowo powtarzające się apele o zwiększenie wydatków na cele wojskowe i wynikające z tego decyzje są przez wielu rządzących usprawiedliwiane rzekomym zagrożeniem ze strony innych. W istocie, odstrasząca siła potęgi militarnej, a w szczególności odstraszanie nuklearne, wyraża irracjonalność relacji między narodami opartej nie na prawie, sprawiedliwości i zaufaniu, lecz na strachu i dominacji siły. „To zaś sprawia – jak już pisał w swoim czasie św. Jan XXIII – że narody żyją w ustawicznym strachu, jakby w obliczu nawałnicy, która może rozpętać się w każdej chwili z potworną siłą. I słusznie, gdyż rzeczywiście broni nie brak. Jest rzeczą niemal nie do wiary, żeby istnieli ludzie, którzy mieliby odwagę wziąć na siebie odpowiedzialność za mordy i nieopisane zniszczenia, jakie pociąga za sobą wojna. Nie można jednak zaprzeczyć, że jakieś jedno nieprzewidziane i przypadkowe wydarzenie może rozpalic pożogę wojenną”.

W 2024 r. światowe wydatki na zbrojenia wzrosły o 9,4% w porównaniu z rokiem poprzednim, potwierdzając nieprzerwaną od dziesięciu lat tendencję i osiągając kwotę 2 718 mld dolarów, czyli 2,5% światowego PKB. Co więcej, wydaje się, że obecnie na nowe wyzwania chce się odpowiedzieć nie tylko ogromnym wysiłkiem gospodarczym na rzecz zbrojeń, ale także zmianą polityki edukacyjnej: zamiast kultury pamięci, która przechowuje świadomość nabytą w XX w. i niezapominanie o milionach ofiar, promuje się kampanie komunikacyjne i programy edukacyjne w szkołach i na uniwersytetach, a także w mediach, które sięją poczucie zagrożenia i przekazują wyłącznie zbrojną koncepcję obrony i bezpieczeństwa.

Jednak „prawdziwy miłośnik pokoju kocha wrogów pokoju”. W ten sposób św. Augustyn zalecał, aby nie palić mostów i nie nalegać przedstawiając listę zarzutów, ale preferować drogę słuchania i – w miarę możliwości – spotkania z racjami innych osób. Sześćdziesiąt lat temu Sobór Watykański II zakończył się ze świadomością pilnej potrzeby dialogu między Kościołem a światem współczesnym. W szczególności Konstytucja *Gaudium et spes* zwracała uwagę na ewolucję sztuki wojennej: „Szczególne niebezpieczeństwo współczesnej wojny polega na tym, że niejako dostarcza ona sposobności do popełniania tego rodzaju przestępstw tym, którzy są w posiadaniu najnowszych rodzajów naukowo opracowanej

broni, i w wyniku nieubłagalnego splotu okoliczności może skłaniać ludzką wolę do podejmowania najokropniejszych decyzji. Aby nigdy do tego nie doszło, zebrani wspólnie biskupi całego świata błagają wszystkich, a zwłaszcza rządzących narodami, a także tych, którzy sprawują nadzór nad sferą militarną, aby nieustannie pamiętali o tak wielkiej odpowiedzialności wobec Boga i całej ludzkości”

Potwierdzając apel ojców soborowych i uznając drogę dialogu za najskuteczniejszy sposób działania na każdym poziomie, stwierdzamy, że dalszy postęp technologiczny i zastosowanie sztucznej inteligencji w dziedzinie wojskowości doprowadziły do radykalizacji tragizmu konfliktów zbrojnych. Zarysowuje się wręcz proces pozbawiania odpowiedzialności przywódców politycznych i wojskowych, spowodowany rosnącym „delegowaniem” maszynom decyzji dotyczących życia i śmierci osób. Jest to bezprecedensowa spirala destrukcyjna humanizmu prawnego i filozoficznego, na którym opiera się wszelka cywilizacja i który ją chroni. Należy potępić ogromną koncentrację prywatnych interesów gospodarczych i finansowych, popychających państwa w tym kierunku; jednak to nie wystarczy, jeśli jednocześnie nie sprzyja się budzeniu sumień i krytycznego myślenia. Encyklika *Fratelli tutti* przedstawia św. Franciszka z Asyżu jako przykład takiego przebudzenia: „W tamtym świecie pełnym wież strażniczych i murów obronnych, miasta przeżywały krwawe wojny między potężnymi rodami, podczas gdy rozszerzały się ubogie rejony wykluczonych przedmieść. Tam Franciszek otrzymał w swym wnętrzu prawdziwy pokój, uwolnił się od wszelkich pragnień panowania nad innymi, stał się jednym z ostatnich i starał się żyć w harmonii ze wszystkimi”. Jest to historia, która chce mieć w nas swój dalszy bieg i wymaga połączenia wysiłków, aby nawzajem przyczyniać się do rozbijającego pokoju, pokoju, który rodzi się z otwartości i ewangelicznej pokory.

Pokój rozbijający

Dobroć jest rozbijająca. Być może dlatego Bóg stał się Dzieciątkiem. Tajemnica Wcielenia, której najdalej posuniętym punktem jest uniżenie zstąpienia do piekieł, zaczyna się w łonie młodej matki i objawia się w betlejemskim żłóbku. „Pokój na ziemi” śpiewają aniołowie, obwieszczając obecność bezbronnego Boga, dzięki któremu ludzkość może odkryć, że jest miłowana tylko wtedy, gdy troszczy się o Niego (por. *Lk* 2, 13-14). Nikt, jak tylko dziecko, nie potrafi tak nas przemienić. I być może właśnie myśl o naszych synach i córkach, o dzieciach, a także o tych, którzy są tak samo bezbronni jak one, przeszywa nasze serca (por. *Dz* 2, 37). W tym kontekście mój czcigodny Poprzednik pisał, że „ludzka kruchość ma moc czynienia nas bardziej świadomymi tego, co trwałe, a co przemijające, tego, co daje życie, a co zabija. Być może właśnie dlatego tak często zaprzeczamy własnym ograniczeniom i unikamy ludzi słabych i zranionych – mają bowiem moc podawania w wątpliwość kierunek, który obraliśmy, zarówno jako jednostki, jak i jako wspólnota”.

Cdn